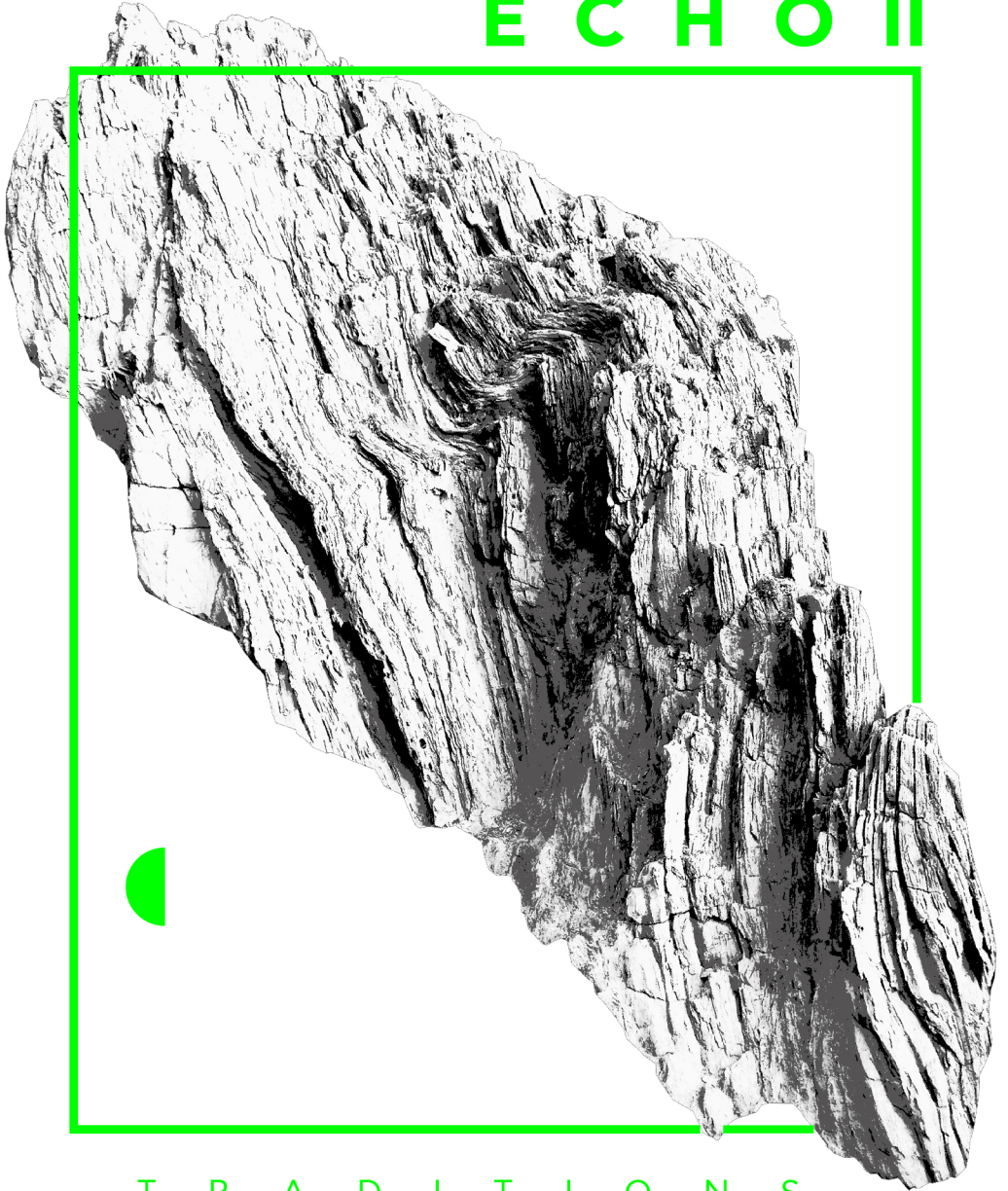

ECHO II

T R A D I T I O N S
i n

T R A N S I T I O N

To Πρόγραμμα ECHO II / The ECHO II Project

ECHO II: Spetses

Inter Alia

1η έκδοση | Αθήνα, Ελλάδα | Ιούλιος 2021

Συντονισμός έκδοσης: Νίκος Πασαμήτρος

Επιμελητικά κείμενα: Αλκυόνη Δίβαρη, Νίκος Πασαμήτρος

Επεξεργασία κειμένων: Νίκος Πασαμήτρος

Μετάφραση: Νίκος Πασαμήτρος, Ρεβέκκα Κεφαλέα

Καλλιτεχνική επιμέλεια: Ηρώ Αθανασίου, Ζωή Διακάκη

Ψηφιοποίηση έργων τέχνης & επεξεργασία εικόνων: Παναγιώτης Διαπούλης

Φωτογραφίες: Παναγιώτης Διαπούλης

Πνευματικά δικαιώματα:

Copyright © 2021 Inter Alia

Βαλτετσίου 50-52, 10681, Αθήνα, Ελλάδα

τηλέφωνο: +30 21 5545 1174 | ηλ. ταχυδρομείο: info@interaliaproject.com

ιστοσελίδα: <https://interaliaproject.com/>

Άδεια:

Αυτός ο κατάλογος δημοσιεύεται υπό τους όρους της άδειας:

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Παρόμοια Διανομή 4.0

Για να διαβάσετε μια περίληψη αυτής της άδειας, επισκεφθείτε τον ιστότοπο:

<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.el>

ECHO II: Spetses

Inter Alia

1st edition | Athens, Greece | July 2021

Publication coordination: Nikos Pasamitros

Curatorial texts: Alkyoni Divari, Nikos Pasamitros

Text editing: Nikos Pasamitros, Revekka Kefalea

Translation: Nikos Pasamitros

Graphic design: Hero Athanasiou, Zoe Diakaki

Digitisation of artworks & image processing: Panagiotis Diapoulis

Photographs: Panagiotis Diapoulis

Intellectual property rights:

Copyright © 2021 Inter Alia

50-52 Valtetsiou str., 10681, Athens, Greece

telephone: +30 21 5545 1174 | email: info@interaliaproject.com

website: <https://interaliaproject.com/>

License:

This exhibition catalogue is published under the terms of:

Creative Commons Attribution - ShareAlike 4.0 license.

To read a summary of this license, visit the website:

<https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Υπάρχουν πολλοί τρόποι προσέγγισης και κατανόησης της παράδοσης. Το ECHO II κινείται αντίθετα στις εθνοκεντρικές οπτικές και στη λογική της μουσειοποίησης. Έχοντας επίγνωση της μεταβλητότητας της ταυτότητας και της κληρονομιάς, της επινόησης και επανεπινόησης της παράδοσης και της ιδιοποίησής της από τις εθνικιστικές αφηγήσεις (αυτό που η Laurajane Smith ονομάζει Πλαίσιο Εγκεκριμένης Κληρονομιάς), η ομάδα του ECHO II δεν διαχωρίζει τους ανθρώπους (τοπική κοινωνία), τον φυσικό χώρο (τόπος) και τις πρακτικές αλλά τα αντιμετωπίζει ως αδιάσπαστο σύνολο.

Το ECHO II είναι ένα πρόγραμμα τέχνης και πολιτιστικής κληρονομιάς το οποίο στοχεύει στην ενίσχυση της σύγχρονης καλλιτεχνικής παραγωγής στην Ελλάδα και το εξωτερικό, στην ενδυνάμωση των καλλιτεχνών, στην ενθάρρυνση του αναστοχασμού εντός των τοπικών κοινοτήτων αλλά και του ευρύτερου κοινού σε σχέση με τις τοπικές παραδόσεις και πρακτικές, και στη δημιουργία ενός ανοικτού, ψηφιακού αποθετηρίου.

Στο πλαίσιο του ECHO II, 20 καλλιτέχνες από την Ελλάδα, τη Βουλγαρία, τη Βόρεια Μακεδονία και την Ουγγαρία καλούνται να δημιουργήσουν πρωτότυπα έργα τέχνης, εμπνεόμενοι από τις τοπικές κοινότητες.

There are many ways to approach and comprehend tradition. ECHO II moves in the opposite direction of ethnocentric viewpoints and the spirit of musealisation. Being aware of the fluidity of identity and heritage, the invention and reinvention of tradition and its appropriation by nationalist narratives (what Laurajane Smith calls Authorised Heritage Discourse), the ECHO II team does not divide people (local community), space (place) and practices, but it confronts them as an inseparable whole.

ECHO II is an arts and heritage project that aims to reinforce contemporary artistic production in Greece and abroad, empower artists, encourage local communities and audiences to participate in reflection concerning local traditions and practices, and create an open, digital repository.

In the framework of ECHO II, 20 artists from Greece, Bulgaria, North Macedonia and Hungary are called to create original artworks, inspired by local communities.

Νίκος Πασαμήτρος

Διδάκτορας Διεθνών Σπουδών/Υπεύθυνος Έρευνας Inter Alia

Nikos Pasamitros

PhD in International Studies/Research Director at Inter Alia

Η κληρονομιά που αλλάζει: αισθητηριακές αναζητήσεις στο χώρο, το χρόνο και την ανθρώπινη πράξη

Περιδιαβαίνοντας τις εικόνες και τα νοήματα του τόπου, ανασκαλεύουμε συναισθήματα και ενεργοποιούμε, εντυπωμένες και μη, μνήμες του παρελθόντος, του επιθυμητού και του φανταστικά βιωμένου. Το αίσθημα προβάλλει ως ρίζα που βυθίζεται βαθιά στη γη, μας ενώνει με αυτή και μας εγείρει αυτόματες σκέψεις. Κοιτάζοντας τον χώρο με τους ανθρώπους και τις τελετουργίες τους αναζητούμε έναν καθρέφτη που να αντικατοπτρίζει τη μορφή μας και τη θέση μας στο περιβάλλον. Τι συνέβη, τι ήταν, τι και πως θα είναι. Τα συναισθήματα ποτίζονται από τις ιδέες στην κοπιώδη αναζήτηση της ασφάλειας και της σταθερότητας. Οι ταυτότητες μας απεικονίζονται άλλοτε στιβαρές και άλλοτε ρευστές εναλλάσσοντας τις διαθέσεις μας για το ταξίδι στο χώρο και στο χρόνο. Η έκθεση ECHO II: Spetses εξερευνά τις απεικονίσεις του μεταβλητού και του αμετάβλητου, της αδιάσπαστης ολότητας του έμβιου, του άβιου και των αναπαραστάσεών τους. Εξερευνά τις Σπέτσες.

Η Καρατζαφέρη ανατρέχει σε στοιχεία των καλλιτεχνικών πρακτικών διαβίωσης και των παγιωμένων διακοσμητικών τρόπων. Τα έργα της στρέφουν το βλέμμα στον τόπο. Εμπνέονται από τους ανθρώπους του νησιού και την ερωτοτροπία τους με τη θάλασσα, από τα λουλούδια και τα φυτά που αφήνουν το τύπωμά τους στο χώρο και στις αισθήσεις και από τη βοτσαλωτή σύνθεση, αντικαθιστώντας την πέτρα με ξύλο. Έτσι, γειώνουν την εμπειρία στο απλούστερο μοτίβο παρουσιάζοντας ξανά προσλαμβάνοντα συστατικά στοιχεία του νησιού. Με αυτό τον τρόπο και μέσω της συλλογής των

εμπειριών υποδεικνύουν την ένωση και την επανένωση, την αέναη συνύπαρξη των στοιχείων.

Η Stareva καταπιάνεται με τη διατήρηση της μνήμης. Τα εικαστικά ημερολόγιά της είναι μια προσπάθεια αποτύπωσης της προσωπικής και μη μνήμης, καθώς και των προβολών της στο χαρτί. Το μπλε ακρυλικό σφραγίζει τη συνεχή παρουσία της θάλασσας και τα χρώματα στα σκίτσα σκιαγραφούν επεισόδια της θύμησης σε τρεις ενότητες. Τα κόκκινα αντιπροσωπεύουν ιστορίες του παρελθόντος, τα κίτρινα τοπόσημα του νησιού και τα μπλε αναμνήσεις. Τα συνοδευτικά σημειωματάρια έρχονται ως μνημονικό βοήθημα στα σκίτσα σε μια προσπάθεια διατήρησης των εξαντλητικών λεπτομερειών. Τα έργα της, εν τέλει επιχειρούν να πλάσουν και να μορφοποιήσουν τα ρευστά στοιχεία που συνήθως η λήθη παρασέρνει.

Η Spasovska κινείται στο ρεαλισμό κοιτάζοντας στα μάτια το ισχυρό έμφυλο αποτύπωμα. Οι καμβάδες της μας θυμίζουν emphaticά ότι όσο και αν προσπαθούμε να στείλουμε στο φόντο αυτά που δεν επιβεβαιώνουν τις παγιωμένες μας ιδέες, το καθοριστικό αποτύπωμά τους θα επιστρέφει επίμονα. Το παρελθόν, είτε επώνυμο είτε ανώνυμο, στιγματίζει το στερέωμα του χώρου διαβίωσής μας. Μοναχικές γυναικείες φιγούρες στέκουν φωτεινές σαν νεφελώματα εκπομπής και αγκαλιάζουν το ορατό φάσμα. Γυναίκες προβάλλουν και αφήνουν το διαχρονικό τους στίγμα στο χώρο.

Ο Kontur κρατά στα χέρια του τα πρωταρχικά του σχήματα και με αυτά συνθέτει. Το έργο του εντυφεί στη

φόρμα. Η συνεχής αλλαγή και η μοναδική της ποιότητα τον συναρπάζουν. Έτσι, εξερευνεί το ρυθμό της αλλά και τη χαοτική της φύση κινούμενος συνεχώς, πλησιάζοντας και ξεμακραίνοντας από αυτήν. Η αρμονία εντός του χάους, η συνύπαρξη και η αλληλεξάρτηση των στοιχείων τον οδηγούν στην λιτή απεικόνιση, στην ανοιχτή προσπάθεια επεξεργασίας της πληροφορίας, στα ενδεχόμενα της γνώσης, της ενσωμάτωσης ή της απορρόφησης του ερεθίσματος.

Η έκθεση επιχειρεί τη διερεύνηση του τοπικού, αδιάσπαστου είναι. Οι εξωτερικές οπτικές των καλλιτεχνών αποτελούν ένα εγχείρημα ανανέωσης της εικόνας και της αυτοεικόνας, μια σπουδή στις Σπέτσες, μια μελέτη του παραδοτέου ως ζωντανό αντικείμενο (επανά)χρησης.

Αλκυόνη Δίβαρη

Εικαστικός

Νίκος Πασαμής

Διδάκτορας Διεθνών Σπουδών/Υπεύθυνος Έρευνας Inter Alia

Heritage that changes: sensory quests in space, time and human praxis

Walking around the images and signs of the place, we rummage sentiments and trigger, marked and unmarked, memories of the past, of the desired and the imaginatively experienced. Emotion emerges as a root that sinks deep into the earth, unites us with it and raises automatic thoughts. Looking at the space with the people and their rituals, we seek for a mirror that reflects our form and our place in the environment. What happened, what it was, what and how it will be. Emotions are ingrained by ideas in the

arduous search for security and stability. Our identities are portrayed, sometimes solid and sometimes fluid, switching our moods for the journey in space and time. The ECHO II: Spetses exhibition explores the depictions of the changing and the unchanging, the inseparable whole of the living, the non-living and their representations. It explores Spetses.

Karatzferi looks back at elements of the artistic practices and the established decorative ways. Her artworks turn the

gaze on the place. They are inspired by the people of the island and their flirtation with the sea, by the flowers and plants that leave their imprint on the space and the senses, and by the pebble composition, replacing stone with wood. Thus, they ground the experience in the simplest pattern, presenting anew perceived components of the island. In this way and through the collection of experiences they indicate the union and reunion, the eternal coexistence of elements.

Stareva dives into memory retention. Her visual diaries are an attempt to capture her personal and non-personal memory, as well as its projections on paper. Blue acrylic seals the constant presence of the sea and the colors in the sketches outline episodes of memory in three sections. The red ones represent stories of the past, the yellow landmarks of the island, and the blue memories. The accompanying notebooks are memory aids to the sketches in an effort to preserve the exhaustive details. Her works, in the end, attempt to shape and form the fluid elements that oblivion usually entrains.

Spasovska moves in realism looking into the eyes the strong, gender imprint. Her canvases remind us emphatically that, no matter how hard we try to send to the background the things that do not confirm our established ideas, their decisive imprint will return persistently. The past, whether eponymous or anonymous, stigmatises the foundations of our living space. Lonely female figures stand bright like emission nebulae and embrace the visible spectrum. Women emerge and leave their timeless mark in space.

Kontur holds in his hands his primary shapes and composes with them. His work studies form. Constant change and its unique quality fascinate him. Thus, he

explores its rhythm and its chaotic nature by constantly moving, by approaching and moving away from it. Harmony within chaos, coexistence and interdependence of elements lead him to the frugal representation, to the unenclosed attempt of information processing, to the possibilities of knowledge, incorporation or absorption of the stimulus.

The exhibition attempts to explore the local, indivisible being. The external perspectives of the artists are a venture of renewal of the image and the self-image, a study of Spetses, a study of the deliverable as a living object of (re)use.

Alkyoni Divari

Visual Artist

Nikos Pasamitros

PhD in International Studies/Research Director
at Inter Alia

—Martina Spasovska

Τα δύο έργα μου εστιάζουν στη γυναικεία μορφή και στους αριθμούς. Δίνω έμφαση στη γυναικεία μορφή τιμώντας την ηρωίδα που ήταν μια σημαντική προσωπικότητα για αυτό τον τόπο. Οι αριθμοί πάνω στα έργα τέχνης σχετίζονται με την τοποθεσία του νησιού των Σπετσών. Στο έργο μου «Μπλε» ζωγράφισα τις συντεταγμένες του νησιού και στο έργο «Αντανακλάσεις» ζωγράφισα τον τηλεφωνικό κωδικό της περιοχής. Η πρόθεσή μου είναι να συσχετίσω έναν τόπο με διαφορετικούς αριθμούς.

Ο θεατής, γνωρίζοντας το νόημα των αριθμών, ασυνείδητα ή συνειδητά, θα τους συνδέσει με την ιστορία του και τις μνήμες του από το νησί. Η ιδέα είναι ότι ο καθένας μπορεί να βιώσει τον ίδιο αριθμό με διαφορετικό τρόπο, βάσει των εμπειριών που έχει αποκομίσει από τον τόπο.

My two artworks focus on the female figure and numbers. I emphasize the female figure, honouring the heroine who was a significant person for this place. The numbers on the artworks have to do with the location of the Island of Spetses. On my "Blue" artwork, I painted the coordinates of the island and on the "Reflection" artwork, I painted the area code of the place. My intention is to associate one place with different numbers.

The viewer, knowing the meaning of the numbers, subconsciously or consciously, will connect them with his story and memories from the island. The idea is in that everyone can experience the same number in a different way based on the experience that she has gained from the place.

1. Αντανακλάσεις 2021
λάδι σε καμβά 100x100εκ.

2. Μπλέ 2021
λάδι σε καμβά 100x100εκ.

1. Reflection 2021
oil on canvas 100x100cm

2. Blue 2021
oil on canvas 100x100cm

1.

2.

—Balázs Kontur

Φτάνοντας στις Σπέτσες, ήμουν ήδη γοητευμένος από τη θάλασσα. Η φόρμα του κύματος, που συνεχώς αλλάζει, δεν είναι ποτέ η ίδια, αλλά έχει τη δική της μοναδική ποιότητα. Από μακριά η επανάληψη της φόρμας έχει ρυθμό, αλλά στην κοντινή της λεπτομέρεια, είναι χασοτική.

Παρατηρώντας τη φύση -τη φόρμα της φύσης- μπορούμε πάντα να βρούμε επαναλαμβανόμενες ποιότητες σε διαφορετικές κλίμακες, που διαθέτουν μια χασοτική τάξη. Φόρμες του κύματος, της πέτρας, του ανέμου. Αυτές οι ποιότητες-στοιχεία επιδρούν η μία πάνω στην άλλη, αλλά και σε άλλες φόρμες που σχετίζονται με αυτές. Η θερμότητα του ήλιου σηκώνει τον άνεμο, αυτός φυσά τα κύματα και η πέτρα βρέχεται από τα κύματα. Οι ρίζες των φυτών αναπτύσσονται ανάμεσα στις πέτρες, πουλιά στον ουρανό πετούν μέσα στον άνεμο, τα πλεούμενα των ανθρώπων αρμενίζουν πάνω στα κύματα. Αυτές οι φόρμες είναι όλες συνδεδεμένες σε μια αρμονική σχέση, βρίσκοντας τάξη στο χάος.

Μέσα από τις αισθήσεις μας απορροφούμε και επεξεργαζόμαστε πληροφορίες από τον εξωτερικό καθώς και από τον εσωτερικό κόσμο. Κάποιες από αυτές τις πληροφορίες έχουν νόημα και μας καθοδηγούν μέσα στην κοινωνία. Η αντιμετώπιση αυτού του είδους των πληροφοριών είναι συνήθως αυτόματη, έχουμε μάθει πως να το κάνουμε, η σκέψη μας - το πλαίσιο της σκέψης μας - διαμορφώνεται με τον ίδιο τρόπο. Άλλες πληροφορίες - πλαίσια πληροφοριών, μπορούμε να τις μάθουμε, να τις εντάξουμε στο φάσμα σκέψης μας ή απλώς να τις απορροφήσουμε.

Arriving to Spetses, I was already fascinated by the sea. The form of the wave, which is always changing, is never the same, but it has its unique quality. From far away the repetition of the form has a rhythm, but in small detail, it is chaotic.

By observing nature -the form of nature- we can always find repetition of qualities in different scales, which have a chaotic order. Forms of the wave, stone, wind. These qualities -elements have an effect on each other, and on other forms connected to them. The heat of the sun rises the wind, the waves are blown by it and the rock is washed by the waves. Roots of plants go between rocks, birds of the sky fly in the wind, boats of men sale on waves. These forms are all connected in a harmonic relation, finding order in chaos.

Through our senses, we absorb and process information from the outer and from the inner world as well. Some of this information has a meaning and guide us in our society. Dealing with this kind of information is usually automatic, we have learned how to do it, our thinking -brain context- is formed in the same way. Other information -context of information- we can learn it, put it into our thinking spectrum, or just let it be absorbed.

1. Κυματογραμμές III 2021
ξύλο βαμμένο με λάδι 3x3x21εκ.

1. Wavelines III 2021
oil-painted wood 3x3x21cm

2.

3.

4.

2. Άπιπλο 2021
λάδι σε κόντρα πλακέ 70x70εκ.

3. Κυματογραμμές I 2021
λάδι σε κόντρα πλακέ 106x108εκ.

4. Κυματογραμμές II 2021
λάδι σε κόντρα πλακέ 70x92εκ.

2. Untitled 2021
oil on plywood 70x70cm

3. Wavelines I 2021
oil on plywood 106x108cm

4. Wavelines II 2021
oil on plywood 70x92cm

—Deyana Stareva

Εικαστικά Ημερολόγια

Τα Εικαστικά Ημερολόγια είναι ένα ερευνητικό, καλλιτεχνικό έργο που δημιουργήθηκε κατά τη φιλοξενία καλλιτεχνών διάρκειας ενός μήνα. Κατά τη διαμονή μου, συνέλλεξα, αρχειοθέτησα και απομνημόνευσα εγγενείς ιστορίες του νησιού και του ντόπιου τρόπου ζωής με τη μορφή εικαστικών ημερολογίων με σημειώσεις και σκίτσα. Τέσσερα ημερολόγια και τριάντα σχέδια είναι η εικαστική συλλογή και το αποτέλεσμα του έργου. Ο αριθμός των σχεδίων αντικατοπτρίζει το χρόνο που πέρασα στο νησί.

Τα σχέδια ασχολούνται με τη θεματική των Παραδόσεων σε Μετάβαση και εξερευνούν την αντίθεση μεταξύ του εφήμερου και του μη εφήμερου. Το εφήμερο εκπροσωπείται από τα διαφορετικά στοιχεία και χαρακτηριστικά του τόπου όπως οι άνθρωποι, οι τελετές, η αρχιτεκτονική, τα υλικά, η χλωρίδα και η πανίδα. Ένα χαρακτηριστικό του νησιού είναι ότι ήταν πάντοτε παρόν στα ιστορικά γεγονότα του αργολικού κόλπου. Έχει υπάρξει μάρτυρας της βενετικής και οθωμανικής κυριαρχίας, εξεγέρσεων οπικινόμενων από τους Ρώσους καθώς και των σημερινών ροών τουριστών και επισκεπτών. Η θάλασσα είναι το μη εφήμερο στοιχείο και η βασική πλοκή του έργου. Έχει απεικονιστεί με μια συνεχή γραμμή μπλε ακρυλικού με συγκεκριμένο πάχος, πυκνότητα και παρουσία στο χαρτί. Είναι επαναλαμβανόμενη, σταθερή και σχεδόν κοινότοπη στη χρωματική της έκφραση. Από την άλλη, οι ιστορίες είναι πολύχρωμες και δυναμικές. Αναφέρουν παραδοσιακά ανέκδοτα, υπαρκτά μέρη και προσωπικές μνήμες από το νησί, με

μια αλληλουχία και μια αναπαραστατική μέθοδο που ενοποιεί και συνυφαίνει κάθε θέμα αφήγησης, δημιουργώντας μια απρόσκοπτη μετάβαση. Πράγματι, αν ένας συγκεκριμένος χρωματικός τόνος χαρακτηρίζει κάθε διαφορετικό θέμα αφήγησης, η διαβάθμιση του χρώματος επιτρέπει μια αδιάκοπη ανάγνωση. Συνεπώς, το έργο στοχεύει στην διερεύνηση της σύνδεσης μεταξύ της θάλασσας και της ιστορίας, των προσώπων και των αφηγήσεων που την περιβάλλουν.

Τέσσερα σημειωματάρια συμπληρώνουν τη συλλογή των εικόνων και των ιστοριών. Το πρώτο ημερολόγιο συγκεντρώνει διαφορετικά είδη χλωρίδας του νησιού. Οι Σπέτσες αποκαλούνταν και Isola di Speszze, το Νησί των Αρωμάτων ή/και των λουλουδιών. Τα διαφορετικά φυτά αποξηράθηκαν και καταγράφηκαν με ονόματα και ημερομηνίες. Το δεύτερο ημερολόγιο φιλοξενεί επίπεδες πέτρες από την ακτή που βρίσκεται μπροστά από την εκκλησία και το εργαστήρι μας. Το τρίτο περιλαμβάνει σκίτσα με παστέλ από τοπία, τόπους και αντικείμενα του νησιού. Το τέταρτο ημερολόγιο είναι ένα μητρώο ιστοριών και ένα πρελούδιο στα τριάντα σχέδια. Τα οπτικά ημερολόγια στοχεύουν στην επαναφορά της προσωπικής και οικείας σχέσης που δημιουργήθηκε με το νησί. Τα ημερολόγια είναι ένα μέσο που χρησιμοποιώ από μικρή ηλικία προκειμένου να κατανοώ, να θυμάμαι και να συλλέγω πληροφορίες και να καταχωρώ συναισθήματα. Οι λέξεις αλλάζουν με τις εικόνες, τα εισιτήρια των μουσείων, τις παλιές καρτ ποστάλ, τα αποξηραμένα λουλούδια και

τα αντικείμενα που ανακαλύφθηκαν. Τα οπτικά ημερολόγια μεταδίδουν την ατομική αντίληψη του νησιού και στοχεύουν στην οικουμενική επανατοποθέτηση και στον αναστοχασμό της σχέσης και της σύνδεσής μας με τα διαφορετικά και τα ομοιόμορφα στοιχεία του περιβάλλοντός μας, των τόπων και των πόλεων.

1.

2.

Visual diaries

Visual diaries is a research art project conducted during a one-month art residency on the Greek island of Spetses. During my stay, I have been collecting, archiving and memorising stories inherent to the island and the local way of life, in the format of visual diaries with notes and sketches. Four notebooks and thirty drawings are the visual collection and outcome of the project. The number of the drawings mirrors the time spent on the island.

The drawings deal with the topic of traditions in transition and explore the antithesis of the transient and the non-transient. The transient is represented by the diverse elements and characteristics of the place such as the people, rituals, architecture, materials, objects, flora and fauna. A characteristic of the island is that it has always been present in the historical events of the Argolida Bay. It has witnessed Venetian and Ottoman rule, Russian-led revolts, as well as the current tourists' and visitors' fluxes. The sea is the non-transient element and the main storyline of the project. It has been depicted with a continuous blue acrylic line with a certain thickness, density and presence on the paper. It is repetitive, stable and almost banal in its chromatic expression. In contrast, the stories are very colourful and dynamic. They report traditional anecdotes, existing places and personal memories of the island, with a sequence and a representational method that unifies and confounds each narrative subject, thus creating a seamless transition. Indeed, if a specific colour tone characterises each different narrative subject, the colour grading enables an uninterrupted reading. Therefore, the project aims to research the connection between the sea and its surrounding history, faces and narratives.

Four notebooks are complementing the collection of images and stories. The first diary assembles different flora species from the island. Spetses has also been called the Isola di Spezzie, the Island of Spices and/or flowers. The different plants have been dried and catalogued with names and dates. The second diary hosts flat stones from the shore in front of our church and working space. The third one includes pastel sketches with landscapes, places and objects from the island. The fourth diary is a register of the stories and a prelude to the thirty drawings. The visual diaries aim to rebuild the personal and intimate relation created with the island. Diaries are a format I use since an early age in order to understand, remember and collect information, and register emotions. Words are altering with images, museum tickets, old postcards, dry flowers and found objects. The visual diaries transmit the individual perception of the island and aim to reposition and rethink, on a universal level, our relationship and connection with the diverse and uniform elements of our surroundings, places, and cities.

1. **Ιστορίες 2021**
παστέλ 12x16,5εκ.

2. **Λουλούδια 2021**
μεικτή τεχνική φυτολόγιο και στυλό 14,8x21εκ.

3. **Παραδόσεις σε μετάβαση 2021**
μεικτή τεχνική ακρυλικό και παστέλ 21x29,7εκ.

1. **Stories 2021**
pastel 12x16.5cm

2. **Flowers 2021**
mixed technique herbarium and pen 14.8x21cm

3. **Traditions in Transition 2021**
mixed technique acrylic paint and pastels 21x29.7cm

—Katerina Karatzaferi

Κατερίνα Καρατζαφέρη

Η σειρά έργων με τίτλο «Locus et Homines» αποτελείται από τρεις επιμέρους ενότητες. Έμπνευση γι' αυτά τα έργα αποτέλεσε ο φυτικός κόσμος, η λαϊκή παράδοση και η πολιτιστική κληρονομιά των Σπετσών. Ακόμη, σημαντική επιρροή άσκησε στη δημιουργία των έργων η επικοινωνία με τους κατοίκους του νησιού.

Τέσσερα τριγωνικά κομμάτια караβόπανου δημιουργούν μια γεωμετρική σύνθεση στο χώρο και πάνω σε αυτά κεντήθηκαν διάφορα μοτίβα που σχετίζονται με τη θάλασσα. Για τα κεντήματα επιλέχθηκαν συγκεκριμένα χρώματα που συνδέονται με φυτικά και φυσικά στοιχεία του νησιού. Στην άκρη των υφασμάτων κεντήθηκαν σχοινιά, τα οποία δημιουργούν κόμπους και ενώσεις. Η πρακτική των κόμπων και των συνδέσεων συναντάται συχνά στη λαϊκή παράδοση καθώς εμφανίζονται στις άκρες καλιών, υφαντών, τραπεζομάντηλων.

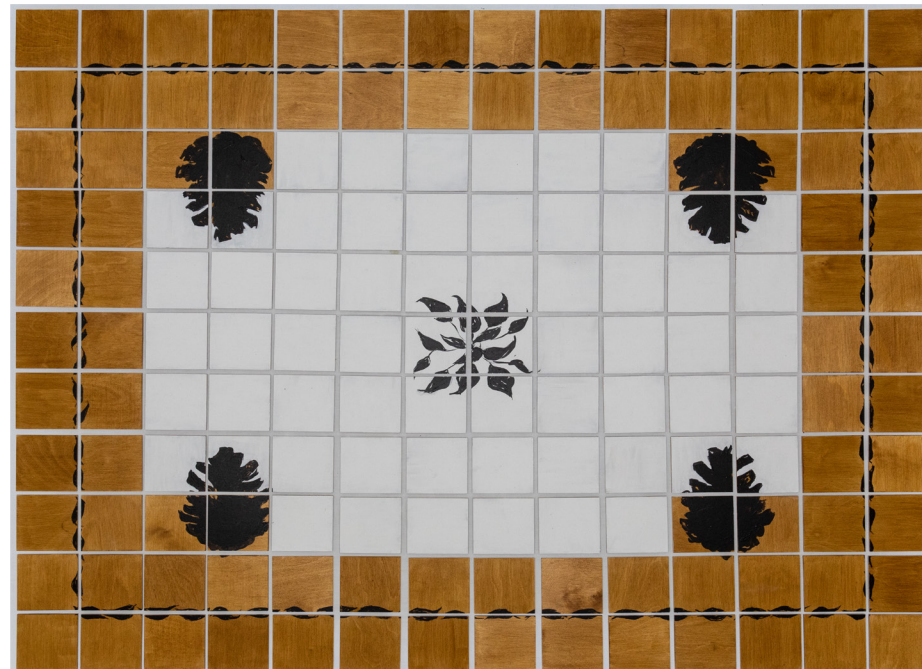
Στην δεύτερη ενότητα, ένα ξύλινο «βοτσαλωτό» συντίθεται στο πάτωμα. Το ξύλο, ως υλικό κατασκευής, ήταν πολύ σημαντικό για τους κατοίκους των Σπετσών, καθώς με αυτό κατασκεύαζαν τα καράβια τους. Το πλούσιο πευκοδάσος του νησιού αποτελούσε την πηγή της πρώτης ύλης γι' αυτή την πρακτική. Ασπρόμαυρα βοτσαλωτά κοσμούν πεζοδρόμους και εσωτερικές αυλές σπιτιών του νησιού. Ξύλινα τετράγωνα κομμάτια συνθέτουν ένα «βοτσαλωτό». Πάνω σε αυτό, αποτυπώθηκαν με άσπρο και μαύρο ακρυλικό σχέδια που προέρχονται από το φυσικό πλούτο

του νησιού. Τα δύο χρώματα που χρησιμοποιήθηκαν στο έργο αυτό, αποτελούν τα δύο συνηθέστερα χρώματα των βοτσαλωτών συνθέσεων του νησιού.

Πάνω σε μικρά κομμάτια υφάσματος τοποθετήθηκαν λουλούδια, που συλλέχθηκαν στο νησί των Σπετσών, και αφήσαν το τύπωμά τους. Στις Σπέτσες συναντάται μεγάλη ποικιλία αρωματικών φυτών και λουλουδιών. Συγκεκριμένα, τα λουλούδια αυτά συγκεντρώθηκαν από τη διαδρομή που συνδέει το χώρο διαμονής και το εργαστήριο. Με αυτόν τον τρόπο αποτυπώνεται και καταγράφεται πάνω σε μια επιφάνεια μια διαδικασία επαναλαμβανόμενη όπως αυτή της συλλογής των λουλουδιών.

The artworks titled "Locus et Homines" consists of three individual sections. The inspiration for these artworks was the herbal world, the folk tradition and cultural heritage of Spetses. In addition, the creation of the artworks was significantly influenced by the communication with the inhabitants of the island.

Three triangular pieces of coarse fabric create a geometric synthesis in space, and on them, there were embroidered different patterns related to the sea. For the embroidery, specific colours were chosen that are associated with vegetal and natural elements of the island. Ropes were also embroidered on the edge of the fabrics, which create knots and ties. The practices of knots and ties is common in folk tradition as they appear on the edges of carpets, wefts, tablecloths.

1.

In the second section, a wooden "pebble mosaic" is composed on the floor. Wood, as a construction material, was very important for the inhabitants of Spetses, as they used to build their boats with it. The rich pine forest of the island was the source of raw material for this practice. Black and white pebble mosaics decorate sidewalks and inner courtyards of houses on the island. Wooden square pieces compose a "pebble mosaic". Patterns inspired by the natural wealth of the island were imprinted on it with white and black acrylic. These

two colours were used in this artwork, as they are the most common ones in the pebble compositions of the island.

Flowers collected on the island of Spetses, were placed on small pieces of fabric, and left their imprint. In Spetses you can find a wide variety of aromatic plants and flowers. Specifically, these flowers were collected from the route that connects the living space and the workshop. In this way, a recurring process, like that of the collection of flowers, is imprinted and recorded on a surface.

1. **Locus et Homines 2021**
ακρυλικό σε ξύλο 149x117εκ.

2. **Locus et Homines 2021**
τύπωμα λουλουδιών σε λινό ύφασμα 134x42εκ.

3. **Locus et Homines 2021**
κέντημα σε караβόπανο 146x240εκ.

1. **Locus et Homines 2021**
acrylic on wood 149x117cm

2. **Locus et Homines 2021**
flowers printed on linen fabric 134x42cm

3. **Locus et Homines 2021**
embroidery on coarse fabric 146x240cm

2.

3.

Martina Spasovska

_Γεννήθηκε το 1997 στο Κουμάνοβο της Βόρειας Μακεδονίας. Ζει στα Σκόπια

+ Το 2016 αποφοίτησε από το Λύκειο Τεχνών και Σχεδίου Lazar Ličenoski

+ Το 2020 αποφοίτησε από το Τμήμα Καλών Τεχνών του Πανεπιστημίου Κύριλλος και Μεθόδιος των Σκοπίων

+ Έργα τις έχουν εκτεθεί στα Σκόπια, το Μοναστήρι, τη Βιέννη και τη Νέα Υόρκη

+ Κέρδισε την 1η θέση στο Διεθνή Διαγωνισμό Καλών Τεχνών του Κράτοβο το 2015

+ Η δημιουργική της παραγωγή περιστρέφεται γύρω από την παραστατική ζωγραφική που παρουσιάζεται με σύγχρονο τρόπο. Αν και παραστατική ζωγράφος, εστιάζει πάντα στο συναισθηματικό περιεχόμενο και όχι στις αφηγήσεις

+ Εργάζεται ενεργά μέσα στην κοινότητα και κατανοεί τις τέχνες ως έναν καινοτόμο τρόπο για να μάθουμε για τον κόσμο όπως και ο ένας για τον άλλον.

Balázs Kontur

_Γεννήθηκε το 1982, στη Βουδαπέστη της Ουγγαρίας

+ Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Πανεπιστήμιο Ybl Miklós, όπου συνάντησε τον πρώην δάσκαλό του Jenő Kary, ο οποίος καθόρισε την αρχιτεκτονική του σκέψη

+ Μέσω του Kary, βρέθηκε στη Σχολή Καλών Τεχνών Szerencs, όπου τον επηρέασε ο János Fajó και η Τέχνη της Καθαρής Φόρμας. Χρόνο με το χρόνο, η καλλιτεχνική του αντίληψη ενισχύθηκε. Στην Σχολή Καλών Τεχνών, απέκτησε την οπτική γλώσσα της Καθαρής Φόρμας και ο Fajó έγινε ο δάσκαλός του

+ Δημιούργησε ένα στούντιο με μια ομάδα μαθητών από τη Σχολή Καλών Τεχνών, εργάστηκε για πέντε χρόνια σε αρχιτεκτονικά γραφεία και στη συνέχεια σπούδασε σύγχρονο χορό και άρχισε να διαμορφώνει την καλλιτεχνική του τάση

+ Από το 2016, είναι καλλιτεχνικός διευθυντής της γκαλερί K28

Deyana Stareva

_Γεννήθηκε το 1989 στην Σόφια της Βουλγαρίας

+ Σπούδασε αρχιτεκτονική στο Τμήμα Αρχιτεκτονικής της Φεράρα, Ιταλία και στο Ελεύθερο Πανεπιστήμιο των Βρυξελλών - La Cambre - Horta, Βέλγιο από όπου και αποφοίτησε το 2015

+ Παρακολούθησε μαθήματα τέχνης, εικονογραφία, ζωγραφική και κόμικς, παράλληλα με τις ακαδημαϊκές σπουδές της

+ Εξερεύνησε τρόπους παρουσίασης και αναπαράστασης μέσω διαφορετικών καλλιτεχνικών μέσων όπως φωτογραφία, εκτύπωση, λινοτυπία, ακουαρέλες, παστέλ και ψηφιακό κολλάζ

+ Συμμετείχε σε εργαστήρια και προγράμματα ανά την Ευρώπη, στο Βέλγιο, την Ιταλία, τη Σουηδία, τη Βουλγαρία, τη Γερμανία

+ Από το 2017 εργάζεται ως σχεδιάστρια εκθέσεων για την ATB στη Στουτγάρδη, Γερμανία

Κατερίνα Καρατζαφέρη

_Γεννήθηκε το 1996 στην Αθήνα

+ Σπούδασε στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας (2015-2020)

+ Εργάζεται ως δασκάλα καλλιτεχνικών

+ Ενδιαφέρεται για τα λαογραφικά στοιχεία διαφορετικών πολιτισμών μέσα στο χρόνο καθώς και για τα παραδοσιακά μοτίβα, που εμφανίζονται σε διαφορετικές επιφάνειες (όπως σε χαλιά ή υφαντά υφάσματα)

+ Επικεντρώνεται κυρίως στα δίπολα και τις αντιφάσεις, όπως η σιωπή και οι δυνατοί θόρυβοι, το αιχμηρό και το αμβλύ, το ασφαλές και το επικίνδυνο

+ Μία από τις καλλιτεχνικές πρακτικές της είναι το κέντημα και είναι συνηθισμένη να μεταφέρει το σχέδιο στο ύφασμα μέσω του νήματος και της βελόνας, έτσι ώστε να αποκτή εντελώς διαφορετικό τρόπο εμφάνισης

+ Έχει εργαστεί με ποικιλία υλικών και έχει συμμετάσχει σε πολλές ομαδικές εκθέσεις

Martina Spasovska

_Born in 1997, in Kumanovo, North Macedonia. Lives in Skopje

+ In 2016, she graduated from the Lazar Ličenoski High School of Arts and Design

+ In 2020, she graduated from the Faculty of Fine Arts of the Cyril and Methodius University of Skopje

+ Her work has been exhibited in Skopje, Bitola, Vienna and New York

+ Won 1st place at the 2015 International Fine Art Competition of Kratovo

+ Her creative production revolves around figurative painting, presented in a contemporary manner. Although a figurative painter, her focus has always been the emotional content rather than narratives

+ She works actively in communities and understands the arts as an innovative way to learn about the world and each other

Balázs Kontur

_Born in 1982, in Budapest, Hungary

+ Studied architecture at Ybl Miklós University, where he met his former architect master, Jenő Kary, who defined his architectural thinking

+ Through Kary, he got to the Szerencs Art School, where János Fajó and the Art of Pure Form affected him. Year by year, his artistic point of view got stronger. In the Art School, he acquired the visual language of Pure Form, and Fajó became his master

+ He formed a studio with a group of students from the Art School, worked for five years in architectural offices, and then studied contemporary dance, and started to shape his fine art trend

+ From 2016, he is the art director of K28 Gallery

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Η ομάδα του ECHO II επιθυμεί να ευχαριστήσει για τη σημαντική συνεισφορά και τον ενθουσιασμό τους, τους Παναγιώτη Μπέλεση, Μαρία Δαρατσανίου, Παύλο Δεμερτζή-Μπούμπουλη, Πέτρο Χαριτάτο, Άννα Λιαρούτσου, Χρήστο και Δημήτρη Μαθιό, Γρηγόρη Νανακούδη, Λήδα Παπακωνσταντίνου, Άγγελο Πασαμήτρο.

ACKNOWLEDGMENTS

The ECHO II team wishes to thank the following people for their important contribution and enthusiasm: Panagiotis Belesis, Maria Daratsianou, Pavlos Demertzis-Bouboulis, Petros Haritatos, Anna Liaroutsou, Christos and Dimitris Mathios, Grigorios Nanakoudis, Leda Papaconstantinou, Angelos Pasamitros.

Deyana Stareva

_Born in Sofia, Bulgaria in 1989

+ Studied architecture at the DA of Ferrara (Italy) and in La Cambre – ULB Brussels (Belgium) where graduated in 2015

+ Followed art courses, iconography, painting, comics and illustration, in parallel to academic studies

+ Explored different modes of display and representation through diverse artistic mediums as photography, printmaking, linocut, watercolours, pastel and digital collage

+ Participated in workshops and projects across Europe, in Belgium, Italy, Sweden, Bulgaria, Germany

+ Since 2017 working as an exhibition designer for ATB in Stuttgart, Germany

Katerina Karatzaferi

_Born in 1996, in Athens, Greece

+ Studied at the Athens School of Fine Arts (2015-2020)

+ Currently, she works as an art teacher

+ She is interested in the folklore elements of different cultures over time, as well as in the traditional patterns, which appear on different surfaces (like carpets or hand-woven textiles)

+ She mainly focuses on dipoles and contradictions, such as silence and loud noises, sharp and blunt, safe and dangerous

+ One of her artistic practices is embroidery; and she is accustomed to transfer the design to a fabric through thread and needle, so that it acquires a completely different way of appearance

+ She has worked with a variety of materials, and has participated in many group exhibitions

Co-funded by the
Creative Europe Programme
of the European Union

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Με την οικονομική υποστήριξη του Υπουργείου
Πολιτισμού και Αθλητισμού

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΠΕΤΣΩΝ
MUSEUM